

Angst voor DE DOOD (!/?)

Mensenlevens redden is zo'n beetje het belangrijkste credo van onze huidige westerse samenleving. Alle mogelijke plekken waar mensen eventueel aan ongelukken zouden kunnen overlijden, zijn zoveel mogelijk dicht gereguleerd. Het verkeer is zo ingericht dat er minimale verkeersslachtoffers zijn. In de bouwnijverheid gelden strenge veiligheidsregels om te voorkomen dat er mensen sterven. Dodelijke ziekten zijn door toegenomen hygiëne (en vaccinaties?) teruggedrongen en de ontwikkeling van levensverlengende medicijnen is een miljarden business geworden. Tijd voor een kritische evaluatie?

TEKST: ROBERT BRIDGEMAN

In deze tijd is de angst voor de dood zichtbaarder dan ooit. Om sterfgevallen op ic's te voorkomen, worden maatregelen geaccepteerd die een diepe impact hebben op de huidige maatschappij. Talloze ouderen vereenzamen, talloze ondernemers gaan failliet, talloze mensen verliezen hun baan. Het aantal doden wordt dagelijks nauwkeurig bijgehouden en uitvoerig in de media gedeeld. Zogenaamd zijn deze maatregelen om levens te redden. Want sterven is iets wat je niet moet willen. We leren als kind al dat de dood verschrikkelijk is. De kwaliteit van leven is ondergeschikt aan de angst voor het sterven. Paradoxaal genoeg geldt deze angst alleen voor mensen die zijn zoals wij. Wat er bijvoorbeeld gebeurt met de zesduizend kinderen die volgens schatting van het *World Food Program* dagelijks van de honger sterven dóór diezelfde maatregelen, brengt de gemiddelde westerling niet verder in beroering dan een donatie aan Unicef. Of de voeding van deze angst terecht is, kunnen we overigens in het midden laten. Hebben vaccins werkelijk de dodelijke ziekten uitgeroeid, of speelde de opkomst van de hygiëne daar de sleutelrol in? En daarbij... helpen alle mondkapjes en afstandsregels werkelijk? Of worden de jaarlijkse griepdoden nu als coronaslachtoffers ten grave gedragen? Eenieder heeft daar zijn of haar eigen ideeën over. Maar als het je tijd is... is het je tijd. Vroeger stierven mensen massaal aan ziekten als de pest en de pokken. Tegenwoordig massaal aan ziekten als kanker en hartfalen. De natuur vindt altijd een nieuwe weg.

Ideaal pressiemiddel

Feit is wel dat de angst voor de dood een ideaal pressiemiddel in voor overheden om hun burgers in het gelid te houden. In de Middeleeuwen waren mensen niet zo bang voor de dood. Als je stierf was dat Gods wil en als het je tijd was, was het je tijd. Voor het eeuwig branden in de hel echter, was men doodsbang. Middeleeuwers werden door hun machthebbers met de dreiging van het vagevuur onder controle gehouden. Wat weinig mensen weten, is dat tot laat in de zevende eeuw reïncarnatie een geaccepteerd gedachtegoed was in Europa. Oer-christenen als de Essenen, Manicheërs en Katharen ervoeren een leven na de dood. Mensen die geloven dat ze blijven bestaan na het sterven zijn moeilijk te onderwerpen. Dit is één van de redenen, dat deze gnostische groeperingen moesten worden uitgeroeid als kettlers. Het vagevuur werd geïntroduceerd om de christelijke burgers en boeren in de pas te laten lopen. Maar het geloof in een Bijbelse God, alsmede het geloof in de bijbehorende hel, is sinds de Renaissance drastisch afgenomen. Voor de meeste mensen kwam er niets voor de dood in de plaats en werd de dood een pikzwart gat. Een niets, een einde van het bestaan. Magere Hein die de levensdraad doorsnijdt met zijn zeis, waarna het leven stopt. Men raakte steeds meer gehecht aan het bestaan. Aan welzijn, aan rijkdom en aan manifestatie. Het bestaan los moeten laten, werd een collectief trauma. Alles draait om zo lang mogelijk leven. De angst voor het vagevuur ging over in de angst voor de dood zelf. En die angst wordt tegenwoordig op dezelfde manier benut als de angst voor de hel duizend jaar geleden.

Sterven vóór het sterven

Ik vraag me weleens af... Zouden we zonder angst voor de dood zoveel verkeersregels hebben? Zou, zonder sterfangst, de regelgeving op de bouwplaats vragen om dubbele valbeveiliging? Zou men, zonder angst voor de dood, kinderen zo enthousiast laten vaccineren? Zou men ouderen nog langer opsluiten? Mondkapjes dragen? Anderhalve meter afstand houden? Of zou de kwaliteit van leven belangrijker worden dan de kwantiteit? Het leven is kort en als het je tijd is... Waar de kerk en de adel de angst voor de hel destijds uitbuitten om de macht te handhaven, hebben de huidige machthebbers de angst voor de dood als succesvol onderdrukingsinstrument ontdekt. Natuurlijk speelt angst voor pijn en ziekte ook mee, maar als die niet tot het illusionaire einde zouden leiden, zouden deze veel acceptabeler zijn. Jij, als ParaVisie-lezer, weet of voelt waarschijnlijk dat de dood geen einde is. Met een beetje geluk geniet je ten volle van je bestaan zonder er al te veel gehecht aan te zijn. Eén van mijn leraren zei me

‘Laat de machthebbers de angst voor je eigen dood, of die van je geliefden, niet langer gebruiken om jou van je vrijheid te beroven’

ooit: “Je moet te allen tijde weg kunnen lopen uit je leven en alles achter je kunnen laten.” Hij bedoelde daarmee het sterven vóór het sterven. Wanneer je beseft dat je je lichaam, persoonlijkheid, gedachten en emoties niet bent, maar iets veel groters dan dat, en je je ‘kleine ik’ loslaat, kun je straks makkelijker overgaan naar de volgende ronde.

Als reïncarnatietherapeut fascineert de dood me, net als de levens ervoor. Beroepsmatig ken ik talloze andere levens uit mijn eigen verleden. Met honderden cliënten mocht ik meereizen naar hun levens van voor de geboorte in het huidige bestaan. De dood is een overgang. Het is een nieuw begin. Angst ervoor is te vergelijken met de angst van een baby in de baarmoeder voor het leven na de geboorte. Niemand weet hoe hij of zij zal reageren als het moment daar is. Blijf je kalm, of raak je in paniek? Is het pijnlijk, of slaap je vredig in? Wat het ook gaat worden, steek de brug pas over als je ‘m tegenkomt. Vroeg of laat zullen ook jij en ik eraan mogen geloven. Als het je tijd is, is het je tijd. Maar laat de machthebbers de angst voor je eigen dood, of die van je geliefden, niet langer gebruiken om jou van je vrijheid te beroven! •